

Nr. 2549/16.05.2024

Către,

MINISTERUL FINANTELOR

În atenția: Domnului Ministru **Marcel Ioan BOLOȘ**

Spre știință: Agenției Naționale de Administrare Fiscală

În atenția: Doamnei Președinte **Nicoleta Mioara CÎRCIUMARU**

Doamnei Vicepreședinte **Gabriela Florentina IONESCU**

Referitor: *Revenire la Adresa CCF nr. 1893/29.03.2023, Adresa CCF nr. 3331/07.08.2023 și Adresa MF nr. 71063/18.05.2023 – toate cu privire la completarea prevederilor OPANAF nr. 2017/14.11.2022 care reglementează subcriteriile de analiză de risc utilizate de ANAF*

Prin adresa transmisă Ministerului Finanțelor și spre știință Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub nr. 1893/29.03.2023, Camera Consultanților Fiscali a supus atenției celor două instituții faptul că **prevederile OPANAF nr. 2017/14.11.2022** privind aprobarea subcriteriilor de risc dezvoltate din criteriile generale prevăzute de art. 7 alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală **nu sunt în concordanță cu prevederile art. 104 din Codul de procedură fiscală** și a argumentat pe larg necesitatea completării urgente a acestui Ordin cu un nou subcriteriu de evaluare a riscului fiscal, respectiv acela de “Certificarea declarațiilor fiscale depuse la organul fiscal”.

Reiterăm doar câteva din considerentele de legalitate, dar și din cele de oportunitate prezentate de Camera Consultanților Fiscali, încă din martie 2023, prin care am susținut propunerea de completare a Ordinului mai sus menționat.

Plecând de la prevederile alineatului (6) al art. 104 Cod procedura fiscala potrivit cărora „Certificarea declarației fiscale de către un consultant fiscal reprezintă un criteriu de evaluare în analiza de risc efectuată de organul fiscal central în scopul selectării contribuabililor/plătitorilor pentru inspecția fiscală.” arătăm următoarele:

Scopul articolului 104, prin care se stabilește pe de o parte că **instituția certificării declarațiilor fiscale de către un consultant fiscal independent reprezintă doar o opțiune a contribuabilului, iar pe de altă parte că aceasta reprezintă un criteriu de analiză de risc pentru organul fiscal, a fost:**

- (i) acela de a face certificarea de imediată utilitate pentru administrația fiscală, pentru îmbunătățirea calității și acurateței analizei sale de risc, pe fondul unei capacități întotdeauna reduse de control în raport cu numărul total al contribuabililor și, respectiv,
- (ii) acela de a stimula contribuabilii să utilizeze serviciul certificării și astfel de a crește ponderea declarațiilor fiscale care se pot bucura de un nivel sporit de încredere din partea

fiscului, fiind încadrate la un nivel de risc de nedeclarare semnificativ mai redus decât declarațiile necertificate.

Subliniem corectitudinea și oportunitatea acestei soluții legislative în 2015 de Ministerul Finanțelor și ANAF prin art. 104 CPF, în scopul creșterii gradului de conformare fiscală, respectiv soluția de valorizare și valorificare în interes public a unei profesii independente reglementate chiar de către Ministerul Finanțelor în acest scop.

Cu alte cuvinte, **soluția o reprezintă cooperarea administrației fiscale cu profesioniștii independenți din domeniul fiscalității în scopul unei conformării fiscale la declarare mai bune din partea contribuabililor. Importanța de a realiza toate demersurile procedurale și administrative în acest sens, rezidă și din realitatea faptică pe care cu siguranță o cunoaște și administrația fiscală de mai multă vreme – aceea că, principala cauză a nivelului redus de colectare fiscală în raport cu PIB este tocmai nedeclararea/subdeclararea obligațiilor fiscale și nu gradul de colectare al obligațiilor declarate de contribuabili.**

Constatăm însă că singurul element lipsă din această construcție legislativă și procedurală îl reprezintă, și la această dată, **valorizarea instituției certificării în cadrul unei proceduri de Analiză de risc**, care să vizeze cel puțin selectarea contribuabililor pentru inspecția fiscală, cu toate că este de mult legiferată la nivel primar, iar acest lucru face ca prevederile din legislația primară și secundară menționate mai sus să nu-și producă efectele avute în vedere tocmai de către Ministerul Finanțelor și ANAF.

Mai mult, constatăm că nici până acum, în acest ordin procedural dat în aplicarea Codului de procedură fiscală, OPANAF nr. 2017/2022, **ce are tocmai acest obiect de reglementare**, de stabilire a subcriteriilor de risc în administrarea fiscală, a cărei componentă importantă o reprezintă inspecția fiscală, **prevederile exprese ale art. 104 din CPF nu au fost luate în considerare și valorificate în cadrul ordinului.** Apreciem însă că ignorarea articolului, menționat mai sus, sau omisiunea acestuia poate ridica și suspiciuni de neconformitate a ordinului cu dispozițiile Codului de procedură fiscală.

În mod concret, vă rugăm să luați în considerare că instituția certificării declarațiilor fiscale se circumscrie perfect în cadrul criteriului general de la **art. 7 alin. (7) litera c) “criterii cu privire la nivelul de declarare”** și în considerarea art. 104 alin. (6) trebuia să fie cuprins, **ca subcriteriu distinct și transparent** în Anexa la OPANAF nr. 2017/2022, la litera „c) **pentru criteriul cu privire la nivelul de declarare”**, întrucât, așa după cum am arătat, **certificarea declarației fiscale de către un profesionist independent, care realizează o preverificare** a corectitudinii nivelului obligației declarate potrivit unor norme profesionale elaborate de către Camera Consultanților Fiscali în colaborare cu ANAF și avizate de Ministerul Finanțelor, și a cărui activitate se desfășoară în baza principiului independenței, determină evident o **creștere semnificativă a nivelului de certitudine cu privire la corectitudinea nivelului obligației fiscale declarate.**

De asemenea, considerăm că un efect implicit al dezvoltării și utilizării pe scară largă a acestui instrument, ar fi și **reducerea semnificativă a fenomenului de subdeclarare la scadența legală a obligației și depunerea ulterioară a declarațiilor rectificative** pentru corectarea situației, doar în

cazul în care se anticipează un control fiscal sau se îmbunătățește situația financiară a contribuabilului, iar în alte situații aceste corecții nu se mai fac niciodată până la expirarea perioadei de prescripție la constatare.

Revenind acum la motivul demersului nostru actual, arătăm că prin răspunsul primit de Camera Consultanților Fiscali de la **Ministerul Finanțelor sub nr. 71063/18.05.2023**, se apreciază că această propunere este justificată și urmează să fie implementată de către ANAF și, de asemenea, se precizează de către minister inclusiv modalitatea practică de implementare.

Ulterior, la cca 3 luni de la primirea acestui răspuns, prin adresa nr. 3331/07.08.2023, Camera Consultanților Fiscali a solicitat Agenției Naționale de Administrare Fiscală să-i comunice stadiul în care se află proiectul de completare a OPANAF nr. 2017/14.11.2022, anexând la această solicitare și adresa primită de la Ministerul Finanțelor, pentru a facilita identificarea problematicii în discuție.

Cu toate acestea, nici până la această dată, nu am primit niciun răspuns, fiind nevoiți să revenim cu rugămintea să ne comunicați stadiul demersurilor efectuate pentru completarea prevederilor OPANAF nr. 2017/2022 sau pentru completarea Registrului riscurilor fiscale cu un nou indicator de risc pe baza informațiilor privind certificarea declarațiilor fiscale depuse de către contribuabili, conform prevederilor art. 104 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Procedurii de depunere la organul fiscal a documentului de certificare și a Procedurii privind schimbul de informații între ANAF și CCF prevăzute la alineatul (3) al acestui articol și care au fost aprobate prin **Ordinul președintelui ANAF nr. 3635/2015**.

Precizăm că, în M.O. nr. 883/04.12.2014, au fost publicate și **Norme de certificare a declarațiilor fiscale ale contribuabililor**, aprobate prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 6/2014 **cu avizul Ministerului Finanțelor**, potrivit alineatului (2) al aceluiași articol 104 din Codul de procedură fiscală, însă dezvoltarea pe scară mai largă a acestei instituții a certificării declarațiilor, cu efecte pozitive relativ rapide în creșterea nivelului de declarare a obligațiilor fiscale, **este condiționată sau mai corect spus frânată tocmai de lipsa unei prevederi transparente care să arate efectul certificării în cadrul procedurii de analiză a riscului fiscal de nedeclarare**.

În speranța implementării cu mai multă celeritate a propunerilor noastre, vă asigurăm de toată considerația și ne manifestăm disponibilitatea de a vă acorda sprijinul nostru pentru finalizarea cu succes a acestui proiect.

Anexăm la prezenta scrisoare adresa noastră inițială nr. 1893/29.03.2023 și răspunsul Ministerului Finanțelor nr. 71063/18.05.2023 ([click aici](#)), precum și adresa nr. 3331/07.08.2023 ([click aici](#)) transmisă ANAF.

Cu stimă,

Dan Manolescu
Președinte CCF